

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2006, č. j. KÚOK/7322/2006/OSV-DS/7025/SD-16, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 – 59, o námitce podjatosti vznesené vůči soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petru Indráčkovi,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petr Indráček **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 7/2006,

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal přípisem ze dne 16. 9. 2009 kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 – 59, kterým byla odmítnuta jeho žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2006, č. j. KÚOK/7322/2006/OSV-DS/7025/SD-16 o dávkách sociální péče. V této kasační stížnosti žalobce mimo jiné uvedl, že „Indráček v téže věci na KS Ostrava vede několik samostatných řízení, kde již rozhodl a řízení je skončena. Osoba Indráčka je zastoupena opatrovníkem se založeným opatrovníckým spisem, veškeré právní úkony jsou neplatné. Proti osobě Indráčka je na PČR v Ostravě vedeno trestní stíhání“. Protože z podání žalobce nebylo zřejmé, zda v rámci podané kasační stížnosti mínil vznést námitku podjatosti vůči soudci JUDr. Petru Indráčkovi, který ve věci rozhodoval, vyzval krajský soud žalobce usnesením ze dne 9. 10. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 – 68, k odstranění vad jeho podání s tím, že pokud tímto podáním vážně mínil vznést námitku podjatosti soudce, nechť ji opraví a doplní podle poučení.

Žalobce reagoval značně nečitelným podáním ze dne 27. 10. 2009, doručeným krajskému soudu dne 30. 10. 2009, v němž zopakoval tvrzení ohledně zastoupení soudce JUDr. Petra Indráčka opatrovníkem a neplatností všech jeho právních úkonů. Dále uvedl, že „Indráček ve stejné věci a ve věci samé už poněkolikrát rozhodl. Indráček + soudci KS Ostrava jsou vyloučení“.

Ve věci námitky podjatosti vznesené žalobcem se vyjádřili soudci Krajského soudu v Ostravě JUDr. Petr Indráček, JUDr. Jana Záviská, JUDr. Drahošová a JUDr. Ježoviczová. Tito soudci obdobně sdělili, že k účastníkům řízení ani k projednávané věci nemají žádný osobní vztah a nejsou jim známy ani okolnosti, které by je z dalšího řízení v této věci vylučovaly.

Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námitku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Za poměr soudce k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům, kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů, mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v ustanovení § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen vskutku výjimečně a z opravdu závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě. Podjatost sama zasahuje vždy do principu nezávislosti soudce, neboť nestrannost tento princip předpokládá. Samotný pojem soudce totiž s sebou nese atribut nezaujatosti a nestrannosti a bez toho, že by se nepředpokládal, nebylo by důvodu ani konstituování soudní moci jako pilíře demokratické společnosti.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro vyloučení soudce JUDr. Petra Indráčka z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 38 Cad 7/2006 nejsou dány. Žalobce neuvádí žádný konkrétní důvod ani skutečnost, ze které by bylo možné podjatost uvedeného soudce dovodit. Žalobce namítá jako důvod k vyloučení soudce JUDr. Petra Indráčka, že ve stejné věci a ve věci samé již několikrát rozhodl, aniž je blíže specifikuje. Tvrzení žalobce, že je soudce JUDr. Petr Indráček zastoupen opatrovníkem se nezakládá na pravdě.

Z ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. sice plyne, že jedním z důvodů pro vyloučení soudců je skutečnost, že se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení, musí jít však o totožnou věc. Taková situace však v posuzované věci nenastala. Lze přitom odkázat i na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003 - 18, publikováno pod č. 53/2004 Sb. NSS, v němž bylo jasně vyloženo, že „předchozím soudním řízením“ není řízení v jiné soudní věci, byť by se i týkala týchž účastníků.

Skutečným důvodem návrhu žalobce na vyloučení soudce JUDr. Petra Indráčka je tak jeho předchozí procesní postup. Ten, jak shora uvedeno, ale nemůže být legitimním důvodem, který by mohl znamenat vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní

přesvědčení žalobce o nespravedlnosti vedení řízení, které zpochybňovat jistě lze. K tomu však slouží opravné prostředky a nikoli námitka podjatosti. Existence odlišných názorů žalobce na věc pak s podjatostí soudce nemá nic společného.

Lze tedy uzavřít, že námitky žalobce neobsahují žádné skutečnosti, které by bylo možno podřadit pod důvody podjatosti a ani z vyjádření soudce JUDr. Petra Indráčka neplyne nic, z čeho by bylo možno pochybovat o jeho nepodjatosti; tyto skutečnosti nevyplýnuly ani ze soudního spisu.

Nejvyšší správní soud proto podle § 8 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že soudce JUDr. Petr Indráček není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 7/2006, jakož i z provádění úkonů a rozhodování dle § 108 s. ř. s. v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 31. 8. 2009, č. j. 38 Cad 7/2006 – 59.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. února 2010

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu